Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Molí dels Moros

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Sector nord-est del terme municipal
Emplaçament	Ctra. C-59, al km. 50,7 camí oest uns 500 m, trencall oest i seguir direcció a la riera
Alçada:	642

Coordenades:

Latitud:	41.89625
Longitud:	2.09997
UTM Est (X):	425340
UTM Nord (Y):	4638649

Classificació

Número de fitxa	08258-268
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Segle	XVII-XVIII
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Les restes es conserven força íntegrament, però les característiques de la construcció, adossada a una cinglera vertical, farien aconsellable alguna intervenció de caràcter preventiu per tal d'evitar possibles esllavissades.
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08258A004000010000AM
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dl., 25/05/2020 - 02:00

Descripció

Possible molí que, per motius desconeguts, va quedar inacabat. És emplaçat vora de la riera d'Oló, en un indret on aquesta fa un meandre molt tancat, uns 300 m al sud-oest del Molí de Rocafort. Popularment es coneix com el Molí dels Moros. Consisteix en un pany de mur alt i estret que revesteix la roca d'un cingle totalment vertical, sobre la llera de la riera. El mur és d'uns 10 metres d'alçada, una obra de qualitat conformada per carreus de mides irregulars però perfectament disposats en filades. A la part inferior té una cavitat en forma d'arc lleugerament apuntat. Al seu interior hi ha el forat del que se suposa que havia de ser el salt d'aigua, que baixaria vertical des de la part alta del cingle. Però el forat no té continuïtat.
No coneixem cap notícia d'aquest element, ni documental ni provinent de la tradició oral. És ben segur que es tracta d'una obra inacabada. Per la seva tipologia constructiva podria ser força antic, tal vegada dels segles XVII-XVIII. Si la intenció era construir un molí cal entendre que, antigament, la riera discorria per un meandre més obert que l'actual, de manera que al costat d'aquesta paret hi quedava espai per emplaçar-hi les instal·lacions del molí. Segons això, el mur construït seria una protecció darrere la qual s'havia de fer el pou del salt d'aigua.
Cal tenir present que aquest element es troba dins l'antiga propietat de Rocafort, que era de bon tros el mas hegemònic d'aquesta zona. Els seus propietaris havien accedit a la petita noblesa, i a mitjans del segle XVII van transformar la masia en un impressionant casal barroc. Rocafort ja posseïa el Molí anomenat de Rocafort, i possiblement van tenir la intenció de construir un segon molí auxiliar del primer. Pels motius que fossin, les obres van restar inacabades. Cal dir, tanmateix, que han quedat molt ben integrades en el paisatge, tot conformant un paratge de notable bellesa. El pany de carreus s'adapta perfectament a un cingle rocallós d'estrats inclinats d'un to ataronjat.

Bibliografia

AYMAMÍ DOMINGO, Gener; PALLARÈS-PERSONAT, Joan (1994). Els molins hidràulics del Moianès i de la riera de Caldes. Arxiu Bibliogràfic Excursionista de la Unió Excursionista de Catalunya; Rafael Dalmau Editor, Barcelona, p. 31.

